

שבת דף סח

השוכח עיקר שבת, ועשה מלאכות הרבה בשבתות הרבה	אינו חייב אלא חטאת אחת
היודע עיקר שבת, ועשה מלאכות הרבה בשבתות הרבה	חייב על כל שבת ושבת
היודע שהוא שבת ועשה מלאכות הרבה בשבתות הרבה	חייב על כל אב מלאכה ומלאכה
העושה מלאכות הרבה מעין מלאכה אחת	אינו חייב אלא חטאת אחת

	תירוץ של ר' יוסי בר אבין	תירוץ הגמרא
שבת	יש אבות ותולדות	בין תלוש בין מחובר
שביעית	יש אבות ותולדות	בין מאכל אדם בין מאכל בהמה
מעשרות	אין אבות ותולדות	אין במאכל בהמה
	בר קפרא - כלל גדול... כלל אחר	יש בתאנה וירק
פאה		אין בתאנה וירק

דתנן, כלל אמרו בפיאה: כל שהוא אוכל - למעוטי ספיחי סטיס וקוצה ונשמר - למעוטי הפקר וגידולו מן הארץ - למעוטי כמיהין ופטירות ולקיטתו כאחת - למעוטי תאנה ומכניסו לקיום - למעוטי ירק חייב בפיאה..

ואילו גבי מעשר תנן, כלל אמרו במעשר: כל שהוא אוכל, ונשמר, וגידולו מן הארץ - חייב במעשר. ואילו לקיטתו כאחת ומכניסו לקיום - לא תנן.

רב ושמואל	ר' יוחנן וריש לקיש
בתינוק שנשבה לבין הנכרים, וגר שנתגייר לבין הנכרים וגם הכיר ולבסוף שכח	הכיר ולבסוף שכח

דברי רבי יוחנן ורבי שמעון בן לקיש: דאמרי תרוייהו: הכיר ולבסוף שכח דוקא, אבל תינוק שנשבה בין הנכרים וגר שנתגייר לבין הנכרים - פטור.

קושי על ר' יוחנן וריש לקיש מברייתא: מיתיבי, כלל גדול אמרו בשבת: כל השוכח עיקר שבת ועשה מלאכות הרבה בשבתות הרבה - אינו חייב אלא אחת, כיצד? תינוק שנשבה לבין הנכרים, וגר שנתגייר בין הנכרים ועשה מלאכות הרבה בשבתות הרבה - אינו חייב אלא חטאת אחת. וחייב על הדם אחת ועל החלב אחת ועל עבודה זרה אחת, ומונבו פוטר. וכך היה מונבו דן לפני רבי עקיבא: הואיל ומזיד קרוי חוטא, ושוגג קרוי חוטא, מה מזיד - שהיתה לו ידיעה, אף שוגג - שהיתה לו ידיעה. אמר לו רבי עקיבא: הריני מוסיף על דבריך, אי מה מזיד - שהיתה הידיעה בשעת מעשה, אף שוגג - שהיתה לו ידיעה בשעת מעשה. - אמר לו: הן, וכל שכן שהוספת. - אמר לו: לדבריך אין זה קרוי שוגג, אלא מזיד. הסבר הקושי: קתני מיהא כיצד תינוק,

בשלמא לרב ושמואל - ניחא, אלא לרבי יוחנן ולרבי שמעון בן לקיש קשיא!

תירוץ: אמרי לך רבי יוחנן וריש לקיש: לא מי איכא מונבו דפטר - אגן דאמרינן כמונבו.

טעם לשיטת מונבו: מאי טעמא דמונבו? דכתיב (במדבר טו) **תורה אחת יהיה לכם לעשה כשזזה, וסמיך ליה, ונפש אשר תעשה כיו ומה, הקיש שוגג למזיד, מה מזיד שהיתה לו ידיעה, אף שוגג שהיתה לו ידיעה.**

שאלה על רבנן מדרשת מונבו: ורבנן, האי **תורה אחת** מאי עבדי ליה?

תשובה: מיבעי להו לכדמקרי ליה רבי יהושע בן לוי לבריה: **תורה אחת יהיה לכם לעשה כשזזה, וכתיב (במדבר טו) וכי תשא וזא תעשו את כל המצות האלה וכתיב (במדבר טו) ונפש אשר תעשה כיו ומה, הוקשו כולם לעבודה זרה, מה להלן - דבר שחייבים על זדונו כרת ושגגתו חטאת, אף כל דבר שחייבין על זדונו כרת ועל שגגתו חטאת.**